

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۹/۱۹

بقلم: دیده بان

«دستمال اشک» ایرانی و تعزیهء حسینی!

جنگ امام حسین، هرگز یک نبرد آزادی بخش و انسان محور، نیست، این یک نبرد نژادگرایانه، انتقام جویانه و غیر قابل دفاع است. امام حسین، از آنجا خودش را مستحق خلافت و امارت مسلمین می دانست، که منسوب به بنی هاشم (تبار علی بن ابیطالب) بود؛ بنی هاشم، و بنی امیه، قبل از اسلام و بعد از اسلام، رقیبان تباری و حریفان قومی بودند؛ بر طبق تحلیل های امروزی، معاویه بن ابوسفیان، پدر یزید، در سیاست و دولتمداری از خط «سکولار»، حمایت میکرد؛ اما حسین، فرزند علی بن ابیطالب، از روش «یک خدا، یک پیامبر، یک قانون» پیروی میکرد و خود را نماینده خدا می دانست و از دیگران، اطاعت بی چون و چرا می طلبید!

نسب بنی هاشم و بنی امیه در یکجا به هم متصل میشود، بنا برین حسین و یزید در واقع، بنی اعمام یکدیگر اند.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

تاریخ عزاداری برای امام حسین، در ایران، به زمان صفویه، میرسد، صفویها برای آماده سازی ذهنی مردم جهت مقابله با ترکان عثمانی، پس از کشتار بیرحمانه هزاران سنی، این بدعت های ناروا را پیریزی کرده اند!

پیش ازین نه دانشمند قابل اعتنائی از ایران، مذهب تشیع داشت نه کتاب نویس منتقدی!

فردوسی، سعدی، حافظ، سنایی، انوری، خاقانی، عمر خیام، بیهقی، مسعود سعد و... همه اهل سنت و جماعت اند.

پس از صفویه، شاهان قاجاریه، بدعت دیگری رانیز به مراسم عزاداری حسین بن علی، اضافه کردند و آن نمایشات مضحک و فضاحت بار «شبییه سازی» است؛ در ماه محرم، همه ساله، دسته ها و گروه های وابسته به دولت، در خیابان ها و چار راه ها، افرادی را ردا و چلتار عربی میپوشانند؛ یکی، حسین، میشود، یکی یزید میشود، یکی زینب (خواهرحسین) میشود، یکی کودک شیرخواره حسین میشود و..، نمایشهای اجرا میکنند که گویا حسین، بدون گناه، شهید شده و به این بهانه به یزید و اجداد او، اهانت و لعنت میکنند!

بر طبق روایات مجعول و خردستیز ایرانیان، همه پیامبران خدا، عاشق سینه چاک حسین اند و در روز رستاخیز، کسی، بدون اذن و دستور حسین، به بهشت، رفته نمی تواند!

بر اساس همین روایات، هر کسی بر شهادت حسین بن علی (امام سوم شیعه یان) گریه و شیون کند، تمامی گناهان کبیره و صغیره اش، بخشوده میشود!

در سال ۵۷ خورشیدی، روح الله خمینی، شاه ایران، محمد رضاء پهلوی، را از سلطنت ساقط کرد و ایران را «جمهوری اسلامی ایران» نامید!

خمینی، بدون درنگ، به آخوند ها، کارگزاران رژیم و سپاه انقلاب، دستور داد، بخش اعظم این خرافه های دینی را به کشور های اسلامی، صادر کنند؛ بخصوص به کشور های همسایه.

پس از تار و مارشدن رژیم طالبان بوسیله امریکا، در پارلمان زیر نظارت اشغالگران، غلامان حلقه به گوش ایران به همدستی عبدالرب سیاف، افغانستان را نیز «جمهوری اسلامی افغانستان» نامیدند و در قانون اساسی تازه، مذهب جعفری «شیعه» به رسمیت برداشته شد!

درین سال های جنگ و حقارت، خاصتا، دورهء دراز حکمرانی کرزی، تمامی خرافه های مذهبی ایران، وارد افغانستان شد.

روزگاران مدیدی است، زنجیر و قمه بر بدن برهنه کوبیدن، گریه و شیون و نوحه سرانی کردن، سیاه پوش گرداندن اغلب دکان ها، محلات و مؤسسات دولتی و ملی، بیرق های سرخ و سبز بر در و بام ها نصب کردن، از روز اول محرم تا روز چهلم محرم، همه جا، نگریسته میشود!

اهل تشیع و هزاره گان، که شاید ۱۲ فیصد نفوس کشور را تشکیل می دهند، از ابتدای محرم، شهر ها و چار راه ها را برای هیاهو، جیغ و داد و شور و شیون، قروغ میسازند؛ خواب شبانه و کسب و کار روزانهء زحمتکشانشان بینوا را به یغما میبرند، کودکان مکتبی را با نشان دادن، بدن های خونین، می آزارند؛ از سوی سفارتخانه ایران در کابل، هزاران پرچم سبز توزیع و تکثیر میشود؛ پول های وافری هم هزینه و مصرف میگردد!

مقامات مذهبی ایران، که همواره از تعزیه و حسین، اهداف سیاسی و پوپولیستی را دنبال می کنند، برای ترغیب مردم به گریه و زاری اجباری و تعبیه آن برای توشهء آخرت، امسال یک محصول جدید را به اسم «دستمال اشک» به بازار عرضه کرده اند که شاید از واپسین شیادی های آخوندی باشد!

گویا این دستمال اشک، هنگام وفات، مابین قبر عزاداران حسین، گذاشته میشود که بی پرسان و جویان، وارد بهشت شوند!

«شورای علمای افغانستان» که برای هیچ و پوچ، بیانیه، صادر میکند، حتا برای فلان کانسرت، یا

فلان « محفل هنری» تقبیح نامه و اخطاریه، صادر میکند؛ در قبال این بدعت‌های عاشورا و تاسوعا، در مقابل انسداد راه ها و میدان ها، در برابر خون و خشونت ضد کرامت بشری، سکوت میکند و اجازه میدهد، مذهب ابوحنیفه، ملعبه ایده نولوژی های وارداتی شود.

همین دیروز بود که قسمت اعظم کوتاه سنگی (میرویس میدان) بسته بود و خلق خدا سرگردان؛ همه ملت عذاب می کشند انگار همه، گروگان گرفته شده اند!

د پانوی شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ